Naziv programa: Leonardo Da Vinci

Številka projekta: 518620-LLP-1-2011-1-IT-LEONARDO-LMP

Referenčna številka pogodbe: 2011-3905/001-001

Naziv projekta: URBIS - Upravljanje varovanja, varnosti in kriznega upravljanja v urbanem okolju

WP N° 3
Predmet št. 3.2
Naziv: DRŽAVNA POROČILA O NASTALIH POTREBAH, OBSTOJEČIH PROFILIH IN USPOSABLJANJIH ZA UPRAVLJANJE VARNOSTI V URBANEM OKOLJU

Datum oddaje: 30. 4. 2013
Tip predmeta: PU

Ime dokumenta: URBIS_D3.2_V1.0_30042013_P2_GH/AE

Različica.revizija: 1,0

WP Leader: Cardiff University

Education and Culture DG
Lifelong Learning Programme

EACEA
Education, Audiovisual & Culture Executive Agency

This project has been funded with support from the European Commission. This publication [communication] reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

REVIZIJE IN POTRDITVE

Datum	Avtor	Revizor	Revizija	Aktualna različica	Potrjena s strani	Opis spremembe
30. 4. 2013	Gordon Hughes Adam Edwards	/	/	1,0	Amanda Zuffi	/

Kazalo

1. UVOD 4

2. RAZISKOVALNA METODOLOGIJA 5

2.1. Kontekst raziskave: 'Misli globalno, deluj lokalno' 6
2.2. Problem v raziskavi: sporna kakovost upravljanja varnosti v urbanem okolju 7
2.3. Raziskovalna strategija: Prepoznava, premislek in pričakovanje 8
2.4. Oblika raziskave: Politika Delphi 9
2.5. Raziskovalne metode: Urbis politika Delphi 10
2.5.1 Vzorčenje panelov in udeležencev v diskusiji za Urbis politiko Delphi 10
2.5.2 Oblika Urbis politike Delphi 11
2.6. Odgovori in izčrpnost 12

3. UGOTOVITVE RAZISKAVE 14

3.1.1. Ugotovitve prvega kroga (Q1) 14
3.1.2. Ugotovitve drugega kroga (Q2) 15
3.1.3 Ugotovitve tretjega kroga (Q3) 18
3.2. Odgovorni akteriji 20
3.2.1. Ugotovitve prvega kroga (Q1) 20
3.2.2. Ugotovitve drugega kroga (Q2) 20
3.2.3. Ugotovitve tretjega kroga Delphi (Q3) 22
3.3. Ustrezno strokovno znanje (ekspertiza) 23
3.3.1. Ugotovitve prvega kroga (Q1) 23
3.3.2. Ugotovitve drugega kroga Delphi (Q2) 26
3.3.3. Ugotovitve tretjega kroga Delphi (Q3) 28

4. POVZETEK IN RAZPRAVA 29

1. Uvod

1.1. URBIS je projekt programa Vseživljenjskega učenja v okviru programa Evropske unije Leonardo da Vinci. Njegov namen in cilji so:

- prepoznati 'zadnje stanje tehničnega razvoja' v upravljanju varnosti v urbanem okolju;
- določiti vse potrebno za profesionalizacijo te vloge, zlasti z višjo izobrazbo;
- oblikovanje višjega izobraževalnega programa poučevanja in učenja o upravljanju varnosti v urbanem okolju in
- testiranje programa med trenutnimi in bodočimi menedžerji za varnost v urbanem okolju.

1.2. Work package 3 (WP3), ki ga vodi Cardiff University (Partner št. dve projekta 'P2'), se posebej ukvarja s prvo nalogo prepoznavanja zadnjega tehničnega razvoja. Vaja prepoznavanja ima tri cilje ali 'predmete', ki so:

- Opis trenutnega nacionalnega in evropskega zakonodajnega okvirja, ki mestnim oblastem daje pooblastila za upravljanje varnosti v urbanem okolju in druge povezane aspekte institucionalnega konteksta za to vlogo (D3.1);
- Poročanje o nastalih potrebah, obstoječih profilih in usposabljanjih za upravljanje varnosti v urbanem okolju po Evropi (D3.2); in
- Predložitev kontrolnega seznama za primerjavo zakonitih pooblastil, potreb, profilov in usposabljanj (D3.3).

1.3. Ta del poročila za WP3 povzema ugotovitve za D3.2. Med uvodnimi seznanitvami z literaturo in med diskusijami na konferencah, ki so se jih udeleževali člani P2, se je pokazalo, da je koncept 'upravljanja varnosti v urbanem okolju' v nekaterih delih Evrope precej tuj, zlasti v severni Evropi. Kot posledica in ne kot domneva obstoja uveljavljenih profilov in usposabljanj prav posebej za 'upravljanje varnosti v urbanem okolju', so zagovarjali zahtevo, da se mora stanje zadnjega tehničnega razvoja začeti z osnovnimi vprašanji, ali je koncept pomemben v različnih evropskih regijah in, kjer ga uporabljajo, kakšen je njegov pomen, kdo je odgovorna oseba in katera strokovna znanja so potrebna za prevzem tovrstne odgovornosti. Tako je npr. P2 preoblikoval začeten in precej drzen fokus na nastale potrebe, obstoječe profile in tečaje za usposabljanje v D3.2 v smislu naslednjih vprašanj:

- Kaj lahko pomeni 'upravljanje varnosti v urbanem okolju'? (PROBLEMI)
- Kateri organi oblasti so ali naj bi bili pristojni in zakonsko zavezane za upravljanje varnosti v urbanem okolju? (ODGOVORNI AKTERJI)
- Katere veščine in kompetence imajo ali bi jih lahko imeli, da bi lahko prevzeli to odgovornost? (STROKOVNO ZNANJE)
- Kakšna predpisana izobrazba ali šolanje trenutno obstaja ali naj bi obstajala, da bi jih usposobila za opravljanje tega dela? (STROKOVNO ZNANJE)

2. Raziskovalna metodologija

Kot je prikazano v Razpredelnici 1., so trije izrazi 'problemi', 'odgovorni akterji' in 'strokovno znanje' povezani ali bi lahko bili povezani z 'upravljanjem varnosti v urbanem okolju' (UVU) v Evropi, kjer so bile za poizvedbo uporabljene različne metode, s katerimi smo iskali odgovore iz treh *Evropskih* mrež:

- uradniki na lokalni ravni, ki so člani Evropskega foruma za varnost v urbanem okolju (EFUS);
- uradniki na državnem nivoju, ki predstavljajo države članice Evropske unije v njihovi Evropski mreži za preprečevanje kriminala (EUCPN); in
- družboslovci iz Evropskega društva za kriminologijo (ESC) z bilanco uspeha o politiki za preprečevanje kriminala.

Ta začetni fokus na preprečevanje kriminala je zbiral informacije na namizju z literaturo o pregledu raziskav in politik, med katerimi najbolj izstopa 'manifest' in literatura, ki jo je razširjal forum EFUS, ki je od ustanovitve mreže leta 1987 povezoval varnost v urbanem okolju s težavami družbenega preprečevanja kriminala (http://efus.eu/en/our-network/). Drug ključni vir dokazne dokumentacije so bile nacionalne strategije preprečevanja kriminala, ki so jih objavile države članice na spletni strani EUCPN (http://www.eucpn.org/strategies/index.asp) in pregled literature akademskih raziskav, ki so bile objavljene v evropskih strokovno preverjenih časopisih in o katerih so poročali v programu Evropske unije 'CRIMPREV' (Levy, 2010). Namizno raziskavo so dopolnili z udeležbo na konferencah in srečanjih te organizacije, vključno z letno konferenco Evropskega društva za kriminologijo, Ameriškega društva za kriminologijo, Narodne skupnosti varnostne mreže v VB in s srečanjem EUCPN v Dublinu od 25.-26. 3. 2013, kjer so zbirali povratne informacije o ugotovitvah WP3. Politiko Delphi so uporabili kot metodo zbiranja primarnih podatkov o ključnih področjih soglašanja in nestrinjanja o problemih, odgovornih in strokovnem znanju pri upravljanju varnosti v urbanem okolju med dvema Evropskima mrežama.

Razpredelnica 1. Metodologija prepoznavanja 'zadnjega stanja tehničnega razvoja' v upravljanju varnosti v urbanem okolju

Teme	Anketiranci v raziskavi		
	Družboslovci (ESC)	Uradniki na državnem nivoju (EUCPN)	Uradniki na lokalnem nivoju (EFUS)
Problemi z UVU	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled literature raziskave • Konference (ESC, ASC)	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled uradniške dokumentacije na državnem nivoju • Konference	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled dokumentacije EFUS • Konference (NCSN, EFUS)
Odgovorni akteriji	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled literature raziskave	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled uradniške dokumentacije na	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled dokumentacije EFUS

	• Konference (ESC, ASC)	državnem nivoju • Konference	• Konference (NCSN, EFUS)
Strokovno znanje	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled literature raziskave • Konference (ESC, ASC)	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled uradniške dokumentacije na državnem nivoju • Konference	• Urbis politika Delphi • Namizni pregled dokumentacije EFUS • Konference (NCSN, EFUS)

V zagovor te metode in še posebej odločitve za uporabo politike Delphi kot glavno sredstvo za primarno zbiranje podatkov, je dobro, če raziskavo postavimo v širši kontekst vedno večjega interesa evropskih mrež politike za lokalno preprečevanje kriminala. V nadaljevanju je skupaj s poročilom WP3 za predmet 3.1 treba prebrati tudi mnenje o trenutnem nacionalnem in EU zakonodajnem okviru, ki pooblašča občinske organe za upravljanje varnosti v urbanem okolju in za druge pomembne aspekte institucionalnega konteksta te vloge.

2.1. Kontekst raziskave: 'Misli globalno, deluj lokalno'

Že od samega začetka do programa Leonardo da Vinci in ustanovitve projekta Urbis in razprav na uvodnem srečanju projektnih partnerjev decembra 2011 je jasno, da je bil koncept 'upravljanja varnosti v urbanem okolju' namenjen poudarjanju nekaterih težav pouličnega kriminala in nezakonitosti, na primer prostitucije, operacij nezakonite trgovine z drogami in povezane težave javnega zdravstva in varnosti. To so seveda konvencionalne težave 'domačih zadev' suverenih držav, vendar se je zaradi številnih razlogov zanje začela zanimati tudi Evropska unija. Priporoča se, da se tovrstno vprašanje 'interne varnosti' ne more ločiti od nadnacionalne organizacije hujših kaznivih dejanj kot so trgovina z ljudmi in medcelinska trgovina z narkotiki. Pogled Komisije EU je, da tovrstna vprašanja ne morejo biti ločena niti od naraščajoče migracije prebivalcev Evropske unije preko državnih meja, tako znotraj EU, kar je posledica enotnega evropskega trga, in preko zunanjih meja Evropske unije, kar je posledica večjih geo-strateških dogodkov na južnih in vzhodnih mejah Unije, npr. razpad bivše Sovjetske zveze, vojna na Balkanu in afriškem rogu in konflikt na Srednjem Vzhodu. Ob grožnjah javni varnosti kot sta bila npr. teroristična napada na sisteme javnega prevoza v Madridu leta 2004 in Londonu leta 2005 in ob naraščajočem problemu viktimizacije na svetovnem spletu, imajo ta varnostna vprašanja lokalni izraz, posebno v urbanih centrih Evrope, vendar pogosto izvirajo drugje.

Transnacionalna vprašanja javne varnosti so povezana z v Maastrichtski pogodbi, ki je ustanovitveni akt Evropske unije, definiranim 'Območjem svobode, varnosti in pravice' (OSVP), ki predstavlja glavni cilj Unije in so zato ustanovili večletne programe za policijske dejavnosti in sodelovanje sodišč med državami članicami in z državami kandidatkami. Doslej obstajajo trije programi OSVP: Tampere, 1999- 2004; Haag, 2005-2009; in Stockholm, 2010-2014. Tamperski in Haaški program sta poudarjala politiko odzivanja 'proti toku' politiko odzivanja, na primer prepoved operacij trgovine z drogami in poskus zmanjšanja dobave narkotikov na Evropske trge, in v ta namen spodbujati mednarodne policijske dejavnosti in sodelovanje med sodišči. Trenutni Stockholmski program ravno tako poudarja pomembnost politike odzivanja 's tokom', ki na primer zmanjšuje priložnosti za pojav kriminalnih dejanj v posebnih situacijah, kot je trgovina z narkotiki v določenih soseskah, vogalih ulic, parkih in prevozu in tudi v posebnem družbenem, političnem in gospodarskem kontekstu javne varnosti Evropskih prostorov. Pomembnost premika meje te politike je vedno večja pomembnost akcije na občinskem nivoju in večja raznolikost akterjev

zdravstvene in socialne politike in ne le policije in sodne agencije. Zato lahko na kratko povzamemo Stockholmski program, ki poudarja potrebo po globalni miselnosti in lokalnem delovanju.

Spremembe, ki jih je začrtal Stockholmski program odsevajo dolgoročno politiko razprav o preprečevanju ali 'zmanjšanju' kriminala in nezakonitosti s partnerstvom občinskih organov, vključno z lokalnimi vladnimi direktorati in policijo, organi s področja varstva in zdravja kot tudi nevladnimi organizacijami, trgovskimi podjetji in neposredno vpletenimi meščani. Pri pristopu 'preprečevanja', so se pokazale omejitve organov kazenskega pregona in kazenskega pravosodja, ki so bile prenesene na vnaprejšnje in predhodne ukrepe preprečevanja, s poravnalno pravico, ki popravi škodo, ki so jo žrtvam storili krivci in s 'socialno pravičnostjo' urejamo odnos med naraščajočimi socialnimi razlikami in nemiri. Obstoječa raziskava o preprečevanju je pokazala, da je bil razvoj v evropskih občinah neenak in tudi sporen, zagovorniki kazenskega pravosodja, upravljanja tveganja, poravnalne pravice in socialne pravičnosti pa so iskali definicijo programa politike javne varnosti (Crawford, 2002, 2009; Edwards and Hughes, 2005, 2012; Hebberecht and Duprez, 2002; Sessar, Stangl and van Swaaningen, 2007).

2.2. Problem v raziskavi: sporna kakovost upravljanja varnosti v urbanem okolju

V usmeritvah raziskave in politike so izpostavili številne izzive za raziskovanje 'zadnjega stanja tehničnega razvoja' v 'upravljanju varnosti v urbanem okolju':

2.2.1. Kot pri mnogih točkah politike so mislili, da morda ne obstaja konsenz o tem, kaj predstavlja 'upravljanje varnosti v urbanem okolju' ali kaj naj bi predstavljalo in potem, kako bi ga lahko profesionalizirali in ali naj ga sploh profesionalizirajo.

2.2.2. S primerjalno čez-nacionalno raziskavo so preverjali, če obstaja skupen prevod 'upravljanja varnosti v urbanem okolju' in če se morda drugi izrazi uporabljajo za označevanje neke vrste odzivanja 's tokom' na notranje varnostne grožnje, ki so omenjene predhodno (glej 2.1.). Na primer v angleško govorečih državah raje govorimo o skupnosti npr, 'varnost skupnosti' kot o področju 'urbano okolje'. Drugje spet prevladuje uporaba države, kjer govorijo o 'javni varnosti' ali kulturnem konceptu "*veiligheidsbeleid*" ('sposobnost za življenje' ali kakovost življenja) (Edwards and Hughes, 2005).

2.2.3. Omenjeni alternativni izrazi lahko pomenijo konceptualne in ne samo jezikovne razlike. Seveda lahko najdemo razlike tudi drugje, na primer politika odzivanja je lahko usmerjena na državo, lahko pa prenesemo odgovornosti za notranjo varnost na meščane same in trgovska podjetja, razlike so lahko tudi v možnostih in zaželenosti neposredne vključitve meščanov v odziv na kriminal in nezakonitosti. V okviru kulturnega konteksta, v katerem se omenjeni koncepti uporabljajo, so lahko mnenja o pomembnosti odzivanja kazenskega pravosodja, ki se nanaša na strategije preprečevanja tveganj in nevarnosti in o programih socialne pravičnosti itd. zelo različna. Posledično obstaja zelo velika verjetnost, da obstajajo razlike v mnenju o potrebnem znanju, veščinah in kompetencah vseh vključenih v 'upravljanje varnosti v urbanem okolju' in o tem, kako naj bodo upravljavci kar najbolje opremljeni z omenjenim znanjem, kaj bi bil poseben prispevek vseživljenjskega učenja pri uresničevanju upravljanja varnosti v urbanem okolju v različnih evropskih državah.

Skratka težava pri raziskovanju 'zadnjega stanja tehničnega razvoja' (ali 'znanosti') upravljanja varnosti v urbanem okolju po Evropi je, da ne moremo predpostavljati, da to 'stanje/znanost' že obstaja in če, ali označuje enake vrste znanja, veščin in kompetenc. Raziskava težave povzema situacijo, ki jo je identificiral Delbecq (1975: 5), v svojem zagovoru potreb po posvetovalnih metodah, kot je 'politika Delphi', za raziskovanje mnenja, kjer najdemo:

… pomanjkanje sporazuma ali nepopolno znanje o naravi težave ali njenih posameznih delov, ki jih mora uspešna rešitev vsebovati. Kot rezultat mora heterogena skupina članov izmenjati svoja mnenja, da bi ustvarili ali odkrili zadovoljiv potek dogajanj.

2.3. Raziskovalna strategija: Prepoznava, premislek in pričakovanje

Za dano raziskovalno problematiko je poseben izziv za WP3 razvoj raziskovalne strategije, ki mora biti široka v prepoznavanju zadnjega stanja tehničnega razvoja v upravljanju varnosti v urbanem okolju po Evropi in intenzivna v prepoznavanju, kako specifično je to stanje ali znanost v danem kontekstu. Dodatno projekt Urbis predvideva, da je mogoče ustvariti zadosten konsenz o problematiki, odgovornosti in ustrezni ekspertizi za upravljanje varnosti v urbanem okolju, ki bi lahko upravičil evropsko profesionalizacijo te vloge ali vsaj konceptualni okvir, kjer bi lahko razpravljali in izmenjali mnenja o ekspertizah o skupnih težavah in odgovornostih. Torej, raziskovalno strategijo, ki omogoča akterjem politike in družboslovcem iz vse Evrope pogovor o skupnih interesih. Če ni skupne točke, ne more biti debate ali dialoga. Glede na povedano obstaja nevarnost, da ostanemo sami z dokumentacijo, zlasti s pristranskim manifestom in dogovorom o skupnem delovanju politike. Analize besedil lahko spodbujajo napačno posploševanje, ker predvidevamo, da koncepti, kot so 'preprečevanje kriminala' pomenijo isto v različnih skupinah in različnih nadzorovanih kulturah. Nasprotno lahko metoda spodbuja neprave posebnosti aktualno obarvanih nadzorovanih kultur, kot je npr. pristranskost nekaterih akterjev politik srednje in južne Evrope za 'varnost v urbanem okolju', ki so vzeti iz tekstualnih virov (glej Stenson, 1998). V obeh primerih napačnega prevoda se lahko izgubi ali drugače omeji priložnost za razpravo, dialog in učenje *skozi* različne družbene kontekste. S tem namenom smo izvedli pregled obstoječe literature o preprečevanju kriminala v Evropi, da bi ugotovili morebitne dodatne metode, ki bi lahko podprle strategijo dialoga raziskave WP3 (Edwards, Hughes in Lord, 2013a). Pregled je pokazal različne metode, ki se uporabljajo v štirih različnih tradicijah raziskovanja preprečevanja kriminala v Evropi:

- znanost eksperimentov, anket in presoje vpliva;
- veliki sociološki pripovedniki;
- nacionalne študije primerov;
- lokalne študije primerov

Medtem ko so vse omenjene tradicije ustvarile bogat vpogled, ki lahko posreduje informacije strategiji dialoga o preprečevanju kriminala v Evropi, je bilo čutiti, da nobena ni razvijala medkulturnega dialoga. Eksperimenti, ankete in presoje vpliva iščejo splošno, celo univerzalno, znanje o gonilih kriminala in preventivnih posegih. To sili k dialogu diskusije splošne uporabnosti ali nepomembnosti tega znanja, potrditev ali ponarejanje vprašanja, ali to znanje v kontekstu 'deluje'. Raziskava sama ne goji dialoga med različnimi konteksti kriminala in kontrole. Nasprotno pa se nacionalne in lokalne študije primerov po definiciji ukvarjajo z izjemnostjo posebnih kontekstov in njihovih vpletenosti pri ustvarjanju velikih pripovedi o kriminalnih trendih in tendencah nadzora (kot je pojav kultur nadzora 'kazenskih populistov', pojav 'varne države' ali tendenza 'vladanja preko kriminala'). Tovrstne tradicije silijo k dialogu za izmenjavo 'imanentnih kritik' in reportaž o lokalnih ali nacionalnih specifičnih izkušnjah namesto prizadevanja za posvetovanja, kjer so udeleženci odprti za prepričevanje.

Posledično je bila širša literatura o metodologiji družbene raziskave namenjena raziskovanju oblik, ki bi lahko podpirale medkulturni dialog. Glede na to so oblike posvetovalne raziskave ponudile potencialno pot naprej. Metodo Delphi so preizkusili in testirali in nato izbrali kot eno bolj zrelih posvetovalnih metod, med vsemi, ki so na voljo za podporo dialoške raziskave. Politka Delphi je imela svoje začetke v poskusih napovedovanja družbenih sprememb v pogojih največje

negotovosti in je kot takšna še posebej primerna za informiranje raziskave o (v prihodnost usmerjenega) preprečevanju kriminala in še širše, v predvidevanje logike 'varnosti'.

2.4. Oblika raziskave: Politika Delphi

Politika Delphi se je v preteklih štirih desetletjih razvijala v smislu bolj zanesljivega prepoznavanja in ravnanja z negotovimi težavami, za katere je značilno pomanjkanje dogovora med specializanti potrebnega študija (Delbecq et al, 1975; Linstone in Turoff, 1975; Adler in Ziglio, 1996; Franklin in Hart, 2007). Kot drugačna oblika raziskave ima svoje začetke v delu, ki ga je prevzela korporacija RAND Corporation v letih 1950 in 1960, ko so poskušali izboljšati napovedovanje o razvoju znanosti in tehnologije in njun možen vpliv na družbene odnose, najbolj pomembna je bila tu tekma z jedrskim orožjem (in povezane raziskave vesolja s tehnologijo balističnih raket), ki je bila tipična za obdobje hladne vojne (Gordon in Helmer, 1964; Dalkey, 1968). V tem potencialno katastrofalnem kontekstu ni bilo moč z gotovostjo trditi, kako bo hladna vojna razvijala razkošno eksperimentiranje z jedrskim orožjem, razvile so se hipoteze, kako to vojno preprečiti ali dobiti. Potrebna je bila preiskovalna metoda, ki bi lahko vodila med nezmožnostjo pridobivanja določenega znanja z eksperimentiranjem in na drugi strani zatekanje k 'čisti špekulaciji, ideološki doktrini, fanatizmu in drugim subjektivnim, potencialno katastrofalnim pristopom k problemu. Metoda Delphi, ki je dobila ime po mitološkem grškem preročišču, je bila oblikovana za tovrstne naloge in njene osnovne propozicije je povzel Ziglio (1996):

- Med ekstremnima poloma znanstvene gotovosti, znanja in med subjektivno spekulacijo obstaja 'sivo območje' **poučene presoje**;
- Po učinkovitem vzorčenju in pregledu s **strukturnim dialogom** med informatorji z izkušnjami in strokovnim znanjem dobi aktualno vprašanje, poučena presoja objektivnost, ki je ne moremo prezreti kot bi bila čista špekulacija niti le kot povzetek različnih prispevkov sodelujočih udeležencev v diskusiji;
- Poseben prispevek udeležencev v diskusiji Delphi je bil preoblikovan v bolj objektivne stranke s posebno obliko **iterativne skupinske komunikacije**;
- Tovrstna komunikacija poteka v obliki, ki jo narekujejo udeleženci v diskusiji, ki odgovarjajo na splošni uvodni vprašalnik ('Q1'), ki vsebuje odprta vprašanja o problemu in načinih, ki so dovolj široka, da se izognemo vprašanjem, ki napeljujejo na odgovor, vendar so kljub temu dovolj usmerjena za **splošno razpravo in dialog**;
- Odgovore na Q1 koordinatorji panela Delphi primerjajo in uporabijo nadaljnji vprašalnik ('Q2'), ki udeležencem v diskusiji nudi priložnost, da se seznanijo z idejami drugih na panelu in **branijo ali pregledajo uvodno sodbo v luči razumljivega feedbacka z vsega panela**;
- Nadaljnje iteracije v skupinski komunikaciji med udeleženci v diskusiji ('Q3', 'Q4' … 'Qn') delujejo kot **validacija problema raziskave med anketirancem in konstruktorjem** in kot objektivnost poučene presoje, ki jo doseže panel;
- Najprej so metodo Delphi uporabljali za gojenje konsenza med udeleženci v diskusiji, vendar je kasneje ideja 'politike Delphi' (Turoff, 1975) določala vrednost uporabe strukturiranih in iterativnih komunikacijskih skupin, da bi **izzvale konstruktivno kritiko in razpravo o vprašanjih javne politike,** pri čemer je malo verjetno, da bodo zaključki nedvoumni;

- Posledično je objektivnost ‘politike Delphi’ v lastni zmožnosti **zagotovitve zastopanja konkurenčne politike in organiziranja dialogov med njunimi zagovorniki, pri čemer lahko pride do konsenza ali pa tudi ne**;
- Za zagotovitev tovrstnega zastopanja in dialoga je pomembno ohraniti **anonimnost udeležencev v diskusiji, vsaj dokler se panel ne zapre.** V primeru, da ni več anonimnosti, se lahko zgodi, kot pri raziskovalnih metodah "iz oči v oči" kot so npr. intervjuji in ciljna skupina, da bo ovirana svoboda izražanja, od česar je odvisna objektivnost panela Delphi.

Zagovorniki politike Delphi poudarjajo njene prednosti za omogočanje komunikacije med geografsko razpršenimi informatorji, zlasti, kjer so največje časovne in stroškovne ovire za srečanje in sestanke iz oči v oči (Ziglio, ibid.).

2.5. Raziskovalne metode: Urbis politika Delphi

Atributi metode Delphi, zlasti ‘politike Delphi’, ki je različica te metode, so še posebej pomembni za konceptualne in logistične izzive prepoznavanja zadnjega stanja tehničnega razvoja v upravljanju varnosti v urbanem okolju v Evropi. Poleg prepoznavanja in delovanja na konceptualnih vprašanjih, ki smo jih omenjali zgoraj (glej 2.2.), je politika Delphi boljša za zbiranje podatkov na širini primerjalnega vpogleda v upravljanje varnosti v urbanem okolju v Evropskih krajih, kjer je potreben WP3, da posredujemo v relativno kratkem času, v katerem mora vpogled biti posredovan. Čeprav etnografske metode lahko dosežejo globji vpogled v posebne družbene kontekste varnosti (Nelken, 2007; Young, 2011), takšne poglobitve ne morejo zajeti heterogenosti izkušenj po Evropi. Izdelajo se idiografični računi, v katerih žrtvujejo širino vpogleda pripovednemu in hkrati globokemu razumevanju določenega konteksta. Alternativno velike ankete in sekundarne analize podatkov o varnostnih vprašanjih (vključno anketa žrtve kriminalnega dejanja, statistiko policijskega zapisnika in javno mnenje, kot je anketa Eurobarometra) imajo lahko širši namen uporabnosti, vendar je vpogled v heterogenost izkušenj zakrit z opisom statističnih vzorcev in trendov. Metoda Delphi prinaša bolj zadovoljiva sredstva poravnave po širini in globini vpogleda v primerjalno izkušnjo upravljanja varnosti v urbanem okolju po Evropi. Kakovost primerjalnega vpogleda in prakse je odvisna od vzorčenja posameznih udeležencev v diskusiji in sposobnosti zmanjšanja izčrpanosti (izguba udeleženca v diskusiji) med različnimi iteracijami ali ‘rundami’ politike Delphi.

2.5.1 Vzorčenje panelov in udeležencev v diskusiji za Urbis politiko Delphi

Paneli so lahko bolj ali manj izdelani, odvisno od časa in stroškov, ki smo jih vložili v raziskovalni projekt. Ko so podani razpoložljivi viri za WP3, njegovi odnosi do drugih WP-jev v projektu, njegov urnik za zaključek, udeleženci v diskusiji družboslovci in politične skupnosti skladno z namenom vzorčijo zlasti med tistimi z ekspertizo v razvoju prakse in politike preprečevanja kriminala v različnih evropskih državah. V ta namen, kot je bilo opisano zgoraj (glej 2., zgoraj), so udeležence v diskusiji vzorčili Evropsko združenje za kriminologijo (ESC), nacionalni predstavniki v Evropski mreži za preprečevanje kriminala (EUCPN) in predstavniki lokalnih, občinskih organov v Evropskem forumu za varnost v urbanem okolju (EFUS).

Znotraj te evropske mreže so bili vzorčeni udeleženci v diskusijah za panel ESC in sicer z uporabo metode ‘snežene kepe’ po nasvetu začetnih stikov v ESC in začetnih stikov v tajništvu EUCPN in EFUS. Tako se ne more zahtevati, da bi bili paneli ‘zastopani’ od celotne populacije družboslovcev ali nacionalnih lokalnih uradnikov z ekspertizami o Evropskem preprečevanju kriminala. Vzorčenje je pomenilo namensko izbiro udeležencev v diskusijah z uglednimi ekspertizami o preprečevanju kriminala v povezanih uveljavljenih evropskih mrežah, da bi osnovali skupne napotke za debate o

preprečevanju kriminala v Evropi s posebnim poudarkom na varnosti v urbanem okolju. Posebna prednost metode Delphi je, da omogoča kolektivno validacijo udeležencev v diskusijah med iterativnimi krogi vprašalnik–poročilo–vprašalnik (glej 2.5.2., spodaj). Na ta način se pokaže ali je za skupino strokovnjakov informatorejv možno doseči konsenz o pomenu konceptov in povezanih družbenih problemov. Ko dosežemo konsenz z in med paneli različnih ekspertov, je smiselno dokazovati, da skupni napotki obstajajo in da za posebne namene WP3 posredujejo pomen prevedenega koncepta med kulturami nadzora med udeleženci v diskusijah od družboslovcev in političnih skupnosti z ekspertizo o preprečevanju kriminala v različnih evropskih državah.

2.5.2 Oblika Urbis politike Delphi

Definicija karakteristik metode Delphi je iterativna skupinska komunikacija med udeleženci v diskusiji, v kateri koordinatorji panela (P2 za WP3 Urbis) oblikujejo začetni vprašalnik ('Q1'), pregledajo vse odgovore udeležencev in jih oblikujejo v poročilo, ki ga posredujejo nazaj vsem članom panela in ki se uporablja za oblikovanje vprašalnika ('Q2') za drugi krog in tako naprej, v iteraciji vprašalnik - poročilo - vprašalnik. Ta iterativna komunikacija ima posebne prednosti pri prenosu koncepta v različnih prevodih tako kot pri konceptualnem jeziku skupnosti, ker po povabilu udeležencev k validiranju ali po izzivu k debati naslednje iteracije ponudijo več priložnosti za okrepitev konsenza mnenja in področij, kjer se mnenja razhajajo. To je še posebej pomembno v kontekstu primerjalne evropske kriminologije, kjer se večkrat razpravlja, da se pomen dobesednih prevodov med različnimi evropskimi jeziki in še posebej v angleški jezik, ki je glavni jezik komunikacije med kulturami, izgubi v napačnih prevodih. Zaradi tega iterativna komunikacija prenese subjektivne konstrukcije udeležencev v objektivno mnenje panela. Zaupanje v objektivni prenos subjektivnih konstrukcij posameznih udeležencev je boljše, kjer se ohranja anonimnost udeležencev. V nasprotju z drugimi skupinskimi raziskovalnimi metodami, kjer udeleženci poznajo drug drugega, kot pri skupinah iz oči v oči ali spletnih ciljnih skupinah, ostaja anonimnost udeležencev Delphi prednost, saj omogoča svobodo govora. To je še posebej pomembno, kjer iščemo neoporečno mnenje javnih uslužbencev in kjer bi to lahko odstopalo od prepričanj in prioritet izvoljenih zastopnikov, katerim so podrejeni. Preprečevanje kriminala, povezanega z drogami, je primer tovrstnega problema, ko so javni uslužbenci skeptični o 'vojni z drogami' in se počutijo prisiljeni v kritiko politične prioritete.

Odločili smo se, da se izvajajo tri iteracije ali 'krogi' za Urbis politiko Delphi, skladno z naslednjo logiko:

Prvi krog: Konceptualizacija

Prvi krog predstavi vprašalnik ('Q1') in povabi udeležence k odprtim, nadaljevalnim odgovorom, da odgovorijo na osem vprašanj, ki so oblikovana tako, da izzovejo konceptualizacijo problema, odgovornosti in ekspertizo v povezavi z upravljanjem varnosti v urbanem okolju.

1. Kaj lahko 'upravljana varnost v urbanem okolju' pomeni?
2. Kakšni so trenutni izzivi za upravljanje varnosti v urbanem okolju v vaši regiji?
3. Kakšni so potencialni izzivi za upravljanje varnosti v urbanem okolju v vaši regiji za naslednje desetletje?
4. Kdo je trenutno odgovoren za upravljanje varnosti v urbanem okolju?
5. Kdo naj bi bil odgovoren za upravljanje varnosti v urbanem okolju?
6. Kakšna strokovna znanja in usposabljanje imajo ti organi, da lahko odgovarjajo na te probleme?
7. Kakšna strokovna znanja naj bi vsebovali odgovorni?
8. Kako bi ta strokovna znanja lahko najbolje razvili v izobraževalnih programih in usposabljanjih?

Drugi krog: Prioritete
Koordinatorji Delphi iz P2 projekta Urbis nato izdelajo poročilo o odgovorih udeležencev vsakega panela in to uporabijo za oblikovanje drugega vprašalnika ('Q2'), ki ga oblikujejo, da ustvarijo področja konsenza in nestrinjanja o problemih, odgovornostih in strokovnem znanju, ki se uporablja v upravljanju varnosti v urbanem okolju. Posledično se je uporabljal bolj strukturirian vprašalnik, v katerem so udeležence prosili, naj razvrstijo pet najpomembnejših in pet najmanj pomembnih problemov in preprečevalnih pristopov. Q2 je uporabil vprašanja po Likertovi lestvici, da je ustvaril konsenz in nestrinjanje o vrsti akterjev, ki so odgovorni za upravljanje varnosti v urbanem okolju in o vrsti odgovornosti, ki jo ti akterji imajo in naj bi jo imeli, da bi lahko prevzeli te odgovornosti. Ta strukturiran vprašalnik je bil oblikovan z uporabo spletnega instrumenta za ankete 'Qualtrics' (glej www.qualtrics.com), ki omogoča uporabo odprtega besedila za bolj kakovostne odgovore. Instrument podpira mešane kvantitativne in kvalitativne metode, ki strukturirajo odgovore udeležencev in jim hkrati nudijo možnost za kvalifikacijo odgovorov.

Tretji krog: Podpora
Tudi zaključni krog Urbis politike Delphi uporablja Qualtrics pri oblikovanju vprašalnika ('Q3'), da ustvari področja konsenza in nestrinjanja na podlagi ugotovitev odgovorov iz Q2 in da išče validacijo udeležencev, ki so jih koordinatorji umestili na kvantitativne in kvalitativne ugotovitve iz Q2 v njihovem poročilu iz drugega kroga. Udeležence so prosili, naj navedejo, kako škodljivi (kako pogosti in kako resni) so bili po njihovem mnenju problemi, ki so jih postavili kot prioritete v Q2 in katere preprečevalne pristope (kazensko pravosodje, upravljanje tveganja, poravnava in socialna pravičnost) bi izbrali za reševanje teh težav.

2.6. Odgovori in izčrpnost
Kot je natančneje predstavljeno v razpredelnici 2, smo podatke o preprečevanju kriminala v 26 evropskih državah dobili od udeležencev v diskusiji s Q1, kjer smo zbrali veliko podatkov iz območij severne, južne, osrednje in vzhodne Evrope, pa tudi z Balkana in Baltskih držav. Dosežek intenzivnih ciljev raziskav WP3 je bil bolj nezanesljiv, če smo podali nivo izčrpnosti, zlasti pri udeležencih v diskusiji panela EFUS po prvem krogu. Zadetki med udeleženci, ki so razpravljali o istem državnem kontekstu za preprečevanje kriminala skozi tri različne panele, so bili omejeni. Ko so koordinatorji začutili, da je dovolj udeležencev iz panelov ESC in EUCPN izpolnilo vse tri kroge Urbis politike Delphi, kar naj bi zadoščalo za primerjavo območij konsenza in nestrinjanja med dvema paneloma in za utemeljitev skupnih napotkov o varnosti v urbanem okolju med družboslovci in nacionalnimi tvorci politike v omenjenih mrežah.

RAZPREDELNICA 2: Urbis Politika Delphi udeleženci v diskusiji po državah, panelu in zaključenem krogu vprašalnikov

Država	ESC			EUCPN			EFUS		
	Q1	Q2	Q3	Q1	Q2	Q3	Q1	Q2	Q3
Avstrija				Da					
Belgija	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	
Bolgarija				Da	Da	Da			
Ciper				Da	Da	Da			
Češka				Da	Da	Da	Da	Da	Da
Danska				Da	Da	Da			
Irska	Da	Da	Da	Da	Da				
Estonija				Da					
Anglija in Wales	Da	Da	Da						
Finska	Da	Da	Da						
Francija	Da	Da	Da				Da	Da	
Nemčija	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	Da	
Grčija	Da	Da	Da				Da		
Madžarska				Da					
Italija	Da	Da	Da	Da	Da	Da			
Latvija				Da					
Litva					Da				
Luksemburg				Da	Da		Da		
Nizozemska	Da (z Belgijo)	Da (z Belgijo)	Da (z Belgijo)	Da	Da		Da	Da	
Severna Irska							Da		
Malta					Da				
Norveška	Da	Da	Da						
Portugalska	Da	Da	Da				Da		
Romunija				Da	Da	Da	Da		
Škotska	Da	Da	Da						
Slovenija	Da	Da	Da		Da				
Španija	Da	Da	Da			Da	Da	Da	
Švedska	Da	Da	Da						
Turčija	Da	Da	Da						
SKUPAJ	**15**	**15**	**15**	**15**	**13**	**9**	**11**	**6**	**1**

3. Ugotovitve raziskave

Popolna poročila vsakega kroga panelov so v dodatku št. ena. Tukaj je povzetek ključnih ugotovitev o problemu, odgovornostih in ekspertizah v upravljanju varnosti v urbanem okolju, ki izhajajo iz vsakega od treh krogov Urbis politike Delphi, s fokusom na pomembnih področjih konsenza in nestrinjanja.

3.1. Težave

3.1.1. Ugotovitve prvega kroga (Q1)

3.1.1.1. V pripovedni vrsti odgovorov na Q1 so udeleženci razlikovali med problemi za upravljanje varnosti v urbanem okolju in problemi upravljanja varnosti v urbanem okolju. Za pojasnilo razlikovanja so koordinatorji panela naredili razliko med problemi za upravljanje varnosti v urbanem okolju in pristopi k upravljanju varnosti v urbanem okolju. Lahko smo identificirali skupno 25 problemov in 15 pristopov med odgovori na Q1 udeležencev v panelih ESC, EUCPN in EFUS in rezultati so povzeti v Razpredelnici 3.

Razpredelnica 3: Medpanelni problemi in pristopi iz Q1

Težave	Pristopi
1. Neotesanost in anti-socialno vedenje 2. Trgovina z drogami 3. Premoženjska kriminaliteta (vlom, tatvina, rop) 4. Škoda zaradi kriminala (vandalizem, grafiti) 5. Prevare 6. Nasilje do soljudi (vključno z domačim nasiljem) 7. Zloraba alkohola in drog 8. Kriminal s strelnim orožjem 9. Okoljske nepravilnosti (nelegalno odlaganje odpadkov, onesnaževanje) 10. Kriminal z nožem 11. Kriminalne tolpe in organiziran kriminal 12. Trgovina z ljudmi 13. Prostitucija, nelegalne spolne usluge 14. Korporativni kriminal, vključno s korupcijo 15. Zdravje in varnost na delovnem mestu 16. Korupcija javne uprave 17. Policijsko nasilje 18. Terorizem 19. Izogibanje plačilu davkov 20. Klimatske spremembe in naravne nesreče (ekstremno vreme) 21. Zaščita kritične infrastrukture (varnost vode in hrane, prevozni in komunikacijski sistemi, energijsko omrežje) 22. Imigracija in družbeni stiki 23. Masovne demonstracije in civilni nemiri	1. Uveljavljanje kazenskega prava 2. Zmanjšanje socialne segregacije in spodbujanje socialne kohezije 3. Represija neotesanosti 4. Povečana uporaba zaporov in popravnih ustanov 5. Uporaba video nadzora CCTV 6. Pomirjati meščane o varnosti in njihovem strahu pred kriminalom 7. Zmanjšanje priložnosti za viktimizacijo kriminala 8. Zmanjšanje socialnih neenakosti v prihodkih gospodinjstev, v dostopu do izobraževanja, zaposlitve, zdravstvene nege in bivališča 9. Preprečevanje napadov žaljivega vedenja in neotesanosti 10. Politika kaznovanja 11. Spodbujanje meščanov za prevzem odgovornosti za njihovo lastno varnost in jim zagotoviti potrebne razpoložljive vire za prevzem odgovornosti 12. Poravnave s hudodelci in žrtvami kriminalnih napadov 13. Proslavljanje družbene raznolikosti in spodbujanje pravic manjšin 14. Krepitev demokratičnega pregledovanja in nadzor varnostnih

povezani z varčevanjem 24. Socialna izključenost in nezaposlenost med mladimi 25. Degradacija upravnih služb	strategij 15. Spodbujanje boljšega zdravja in varnosti na delovnem mestu

3.1.1.2. Kot je bilo že omenjeno v raziskovalni problematiki (glej 2.2., zgoraj), so številni udeleženci, zlasti iz severne Evrope in iz VB in Republike Irske opazili zanemarljivo uporabo koncepta varnosti v urbanem okolju v teh regijah in preference za alternativne koncepte, kot so 'varnost skupnosti', 'celostna varnost' in 'javna varnost'. Alternativni koncepti predstavljajo skrb za nadomestilo relativno omejenega koncepta 'preprečevanja kriminala' z drugimi pogoji, ki definirajo preprečevanje kriminala kot problem socialne in ekonomske politike kot tudi problem za kazensko pravo in upravljanje tveganja. Na to kažejo napotki za pristope, ki 'zmanjšujejo socialno segregacijo in spodbujajo socialno kohezijo' ali 'zmanjšujejo socialne neenakosti v prihodkih gospodinjstev, v dostopu do izobraževanja, zaposlitve, zdravstvene nege in bivališča'.

3.1.1.3. Zaradi tega so številni udeleženci simptomatično razlikovali probleme, kot je premoženjska kriminaliteta od generativnih težav, kot je 'socialna izključenost in nezaposlenost mladih' in 'degradacija upravnih služb'.

3.1.1.4. Odgovori na Q1, ki so odgovarjali na vprašanja o pomembnosti koncepta upravljanja varnosti v urbanem okolju v agrarnih deželah, kot sta Norveška in Republika Irska, kjer ruralni kontekst, problemi in pristopi predstavljajo večjo prioriteto tako za preprečevanje kriminala kot za širši koncept varnosti, npr. v povezavi s poplavljanjem in drugimi posledicami klimatskih sprememb in z grožnjami kritični infrastrukturi in prehrambenim verigam. Drugi problemi kažejo, kako elastičen in obsežen je lahko koncept varnosti. To je zelo pozitivno, dokler je koncept varnosti bolje umeščen in pomirja raznolike probleme in preprečevalne pristope, ki so v kontekstu tako drugačni kot ruralni Irska in Norveška in regije z mnogimi urbanimi okolji kot so metropolitanska Anglija, severna Italija ali Porurje v Nemčiji. To je lahko problematično pri postavljanju skupnih napotkov za evropski dialog o simptomih in generativnih vzrokih kriminala in primernih preprečevalnih pristopih. Zato je drugi krog Urbis politike Delphi prosil udeležence, da razvrstijo probleme in pristope po prioritetah, kateri se jim zdijo najbolj pomembni v določenih kontekstih na podlagi njihovih izkušenj. To bi lahko pomagalo pri pojasnjevanju obstoja navodil skupnosti in pravilnega namena evropskega dialoga o preprečevanju kriminala in drugih problemov nevarnosti.

3.1.2. Ugotovitve drugega kroga (Q2)

3.1.2.1. Z zavedanjem nekaterih kritik, ki so bile usmerjene na varnost v urbanem okolju, ki so se pojavile v nekaterih odgovorih udeležencev na Q1, Q2, ko so poskušali ugotoviti, ali je kriminal in ne-varnost v Evropi odvisen od konteksta in ali so ti konteksti tako zelo različni, da bi bil konsenz o jedru problema in pristopih nepomemben. Če bi ugotovili, da je temu tako, bi to predstavljalo velik izziv za osnovno predpostavko projekta Urbis, da so skupni napotki in da ti omogočajo evropski dialog, vključno s programi višjega izobraževanja in izmenjavo znanja. Udeležence so prosili, naj izberejo pet najbolj pomembnih in pet najmanj pomembnih problemov s seznama s 25 določenimi problemi iz Q1 in pet najpomembnejših in najmanj pomembnih pristopov s seznama 15 določenih v Q1. Razpredelnici 4 in 5 prikazujeta kolektivne presoje panelov ESC in EUCPN o teh prioritetah. Kot je bilo omenjeno zgoraj, je nivo izčrpnosti udeležencev panela EFUS omejeval primerljivost podatkov teh udeležencev in tako naslednja razprava poroča o ključnih ugotovitvah kontrastnih odgovorov panelov ESC in EUCPN.

Razpredelnica 4: Problemi ki so bili prioritete v Q2 panela Urbis politike Delphi.

Q2	ESC	EUCPN
Visok konsenz ≥75-100%	• Nasilje do soljudi (vključno z domačim nasiljem)	
Zmeren konsenz ≥50 – <75%	• Socialna izključenost in nezaposlenost med mladimi • Neotesanost in anti-socialno vedenje • Premoženjski kriminal	• Nasilje do soljudi (vključno z domačim nasiljem) • Socialna izključenost in nezaposlenost med mladimi • Neotesanost in anti-socialno vedenje • Premoženjski kriminal
Nizek konsenz ≥25 – <50%	• Zloraba alkohola in drog • Imigracija in družbeni stiki • Kriminalne tolpe in organiziran kriminal	• Zloraba alkohola in drog • Imigracija in družbeni stiki • Kriminalne tolpe in organiziran kriminal

3.1.2.2. Razpredelnica 4 prikazuje največje ugotovitve WP3 in to je izjemno visoka stopnja konsenza v in med paneloma ESC in EUCPN o jedru deljenih problemov. Več kot tri četrtine panela ESC so za prioriteto izbrale nasilje do soljudi (vključno z domačim nasiljem) kot enega od petih najpomembnejših problemov varnosti v urbanem okolju in več kot polovica panela EUCPN se je strinjala s prioriteto tega problema. Več kot polovica obeh panelov je za prioriteto izbrala socialno izključenost in nezaposlenost mladih, neotesanost in anti-socialno vedenje in premoženjski kriminal. Več kot tri četrtine obeh panelov so se strinjale s prioriteto problema alkohola in zlorabe drog, imigracije in socialne kohezije, kriminalnih tolp in organiziranega kriminala. Če povzamemo je teh sedem problematičnih področij jedro vsakega evropskega dialoga o varnosti v urbanem okolju in pomagajo določiti realne parametre na ekspertizi, ki jo lahko podpirajo višji izobraževalni programi (glej 3.3., spodaj).

3.1.2.3. Omenjenih sedem prioritet je bilo ugotovljenih v sporazumu udeležencev o trenutnih prioritetnih problemih. Dodatna prednost politike Delphi je podpora napovedovanja in na podlagi tega panela ESC in EUCPN določata ‘degradacijo upravnih služb’ (z rezi javnih izdatkov) kot problema, ki po vsej verjetnosti ustvarja nadaljnje probleme kriminala in nevarnosti v naslednjem desetletju, zlasti v evropskih državah, kjer je večja vladna kriza zadolževanja in povezani pritiski,

naj se znižajo javni izdatki. Panel EUCPN je ugotovil rast populacije v urbanem okolju, zato se predvideva, da bo problem v naslednjem desetletju še bolj pomemben zaradi pritiskov, tako načrtovana rast prebivalstva pa bo vplivala na dostop do osnovnih virov kot so bivališče, zdravstvo in izobraževanje in posledično na socialno kohezijo in civilne nemire. Številni udeleženci so povezali to skrb z rastjo populacije in strankarske politične reakcije proti imigraciji v in po Evropski uniji. Panel ESC tudi določa rast prebivalstva v urbanem okolju kot bodoči problem, vendar so udeleženci to eksplicitno povezali s širšim vprašanjem zaščite kritične infrastrukture mest (kot varnost voda in hrane, sistem transporta in komunikacij in energetska mreža).

Razpredelnica 5: Pristopi ki so prioritete v Q2 Urbis Politike Delphi panelov ESC in EUCPN

Q2	ESC	EUCPN
Visok konsenz ≥75-100%	• Zmanjšanje socialne segregacije in spodbujanje socialne kohezije • Zmanjšanje socialnih neenakosti v prihodkih gospodinjstev, v dostopu do izobraževanja, zaposlitve, zdravstvene nege in bivališča	• Zmanjšanje socialne segregacije in spodbujanje socialne kohezije • Zmanjšanje priložnosti za viktimizacijo kriminala
Zmeren konsenz ≥50 – <75%	• Pomirjati meščane o varnosti in njihovem strahu pred kriminalom • Preprečevanje napadov žaljivega vedenja in neotesanosti	• Spodbujanje meščanov za prevzem odgovornosti za njihovo lastno varnost in jim zagotoviti potrebne razpoložljive vire za prevzem odgovornosti • Poravnave s hudodelci in žrtvami kriminalnih napadov • Zmanjšanje socialnih neenakosti v prihodkih gospodinjstev, v dostopu do izobraževanja, zaposlitve, zdravstvene nege in bivališča
Nizek konsenz ≥25 – <50%	• Krepitev demokratičnega pregledovanja in nadzor varnostnih strategij • Zmanjšanje priložnosti za viktimizacijo kriminala • Poravnave s hudodelci in žrtvami kriminalnih napadov • Spodbujanje meščanov za prevzem odgovornosti za njihovo lastno varnost in jim zagotoviti potrebne razpoložljive vire za prevzem	• Preprečevanje napadov žaljivega vedenja in neotesanosti • Uporaba video nadzora CCTV • Pomirjati meščane o varnosti in njihovem strahu pred kriminalom • Uveljavljanje kazenskega prava

	odgovornosti	

3.1.2.4. Rangiranje pristopov do problemov varnosti v urbanem okolju v Q2 je odkrilo nekaj zanimivih območij inter-panelnega konsenza in nestrinjanja (glej razpredelnico 5). Med dvema paneloma je bil visok konsenz o potrebi po zmanjšanju socialne segregacije in spodbujanju socialne kohezije. Kakorkoli je panel ESC večji poudarek namenil zmanjševanju socialne neenakosti, panel EUCPN pa je dal prednost zmanjšanju priložnosti za viktimizacijo kriminala, z zrcaljenjem ključnega vprašanja v sodobni kriminologiji o mestu 'dispozicijskega' in 'situacijskega' pristopa k preprečevanju kriminala v javni politiki (Clarke, 2004). Druga ključna ugotovitev je bila prednost video nadzora CCTV in okrepitev kazenske zakonodaje s panela EUCPN in odsotnost teh pristopov v prioritetah, ki jih je določil panel ESC z zrcaljenjem skepticizma do akademske kriminologije o prednostih nadzora in izvrševanje. Tudi panel EUCPN je soglašal z večjo prioriteto odgovornosti meščanov za njihovo lastno varnost in vloge poravnave s storilci in žrtvami kaznivih dejanj (Edwards, Hughes in Lord, 2013: 11-12). Več kot četrtina udeležencev ESC je dala prioriteto 'okrepitvi demokratične kontrole in pregleda varnostnih strategij' kot zagotovilo za odgovorne pristope, ki temeljijo na dokazih in so refleksivni in ne pristopom, ki temeljijo na ideološkem in / ali institucionalnem lastnem interesu.

3.1.3 Ugotovitve tretjega kroga (Q3)

3.1.3.1. Za nadaljnje raziskave in podporo prioritet iz Q2, je Q3 združil pristope preprečevanja v štiri kategorije, ki so skladne tako z akademsko kot z na politiko usmerjeno kriminologijo v Evropi in ki so pogosto usklajene druga z drugo v javnih razpravah o kriminalu in nevarnosti: kazenskim pravosodjem, poravnalnim pravosodjem, socialno pravičnostjo in upravljanjem tveganja. Problem te razprave je tendenca posploševanja uporabnosti enega ali drugega pristopa za preprečevanje 'kriminala' (na primer Clarke, 2004; EFUS, 2012) ali zapostavljanje enega pristopa (na primer socialne pravičnosti) na račun drugega (npr. kazensko pravosodje in upravljanje tveganja) v velikih pripovedih o socialni kontroli (na primer, Garland, 2001; Wacquant, 2009).

3.1.3.2. V nadaljevanju je Q3 prosil udeležence, naj razvrstijo pristope po prioriteti v povezavi s specifičnimi problemi, ki so jim dodelili prioriteto v Q2. Ta odločitev ravno tako odseva interes, ki kliče po bolj na 'problem usmerjen' pristop preprečevanja, kjer posvet poteka od konkretnega problema do institucionalnega odgovora in ne kot običajnejši obratni vrstni red te verige sklepanja, kjer je institucija (na primer policija, zapor, sodišča) začetna točka za primerne odzive politike (glej Goldstein, 1990). Q3 pa se je uporabljal za preiskavo, kako preusmeritev javnega diskurza o kriminalu in nevarnosti bolj kot institucije vpliva na dialog med družboslovjem in drugimi oblikovalci politike; zlasti ali je možno doseči konsenz o prednostnem problemu in o najprimernejših pristopih za njihovo preprečevanje.

3.1.3.3. Q3 je udeležence prosil, naj določijo, kako resno in kako pogosto so opazili težavo, ki so jo določili kot prednostno v Q2. To je nadaljevanje dela na konceptu 'resnosti' kriminala, ki razlikuje probleme kriminala v pogojih njihovih škodljivih posledic, določenih po vrsti glede na njihovo resnost in pogostost (Greenfield in Paoli, 2012). Udeležence so prosili, naj pretehtajo vsak posamezni problem, ki so ga določili za trenutno prioriteto s problemi, ki so jih napovedali kot prihajajoče probleme naslednjega desetletja, skladno z lestvico s sedmimi točkami Likert (zelo resno/pogosto; resno/pogosto; zmerno resno/pogosto; negotovo; zmerno neškodljivo/ne pogosto; neškodljivo/ne pogosto; zelo neškodljivo/ne pogosto). Konsenz med udeleženci o resnosti in pogostosti teh problemov je bil dosežen z uporabo dveh lestvic: 'povprečni odgovori panela' in 'konsenz panela'. Ključne ugotovitve so prikazane na slikah 1 in 2 (glej Dodatek Dve), kjer je za odstopanja od središča 'radar-diagrama' marker za posebne probleme, bolj panel smatra problem za resnega in pogostega, in širša ko je velikost markerja, večji je bil konsenz med udeleženci o resnosti in pogostosti problema.

3.1.3.4. Ta metrika in ta prikaz razkrivata nekaj zanimivih vzorcev presoje o škodljivosti prioritetnih problemov za varnost v urbanem okolju v in med paneloma ESC in EUCPN. Najbolj je presenetljiva podobnost v celotnem vzorcu presoje med obema paneloma, ki signalizirajo možnosti za doseganje dogovora med akademskimi kriminalisti in oblikovalci politike. Oba panela kot prioritete politike poudarjata nasilje nad sočlovekom, premoženjsko kriminaliteto in socialno izključenost in nezaposlenost mladih. Predlagamo, da ta vzorec dogovora znotraj panela po treh iterativnih krogih presoje predstavi močne dokaze v podporo obstoja skupnih napotkov med akademiki in oblikovalci politike, ki so bili vzorčeni po celi Evropi o problemih za preprečevanje kriminala in njegove povezave z vprašanji socialne in ekonomske politike.

3.1.3.5. Te prikaze so uporabljali tudi za primerjavo in kontrast konsenza in nestrinjanja znotraj panela o primernosti politike pristopanja kazenskega pravosodja, upravljanja tveganja, poravnalne pravice in socialne pravice do tega problema (glej Dodatek Dve). Prostor prepoveduje polno izpostavljenost odkrivajočih se skupnosti in razhajanj v presoji udeležencev ESC in EUCPN glede omenjenega vprašanja in zato je razprava omejena na nakatere opaznejše vzorce konsenza in sporazuma, v čemer vidimo možnosti za Evropski dialog.

3.1.3.6. Sliki 3 in 4 prikazujeta vzorec presoje o kazenskem pravosodju kot primeren odgovor na težave, kar je prioriteta paneloma ESC in EUCPN. Najopaznejši je skupni vzorec presoje obeh panelov, ki identificira močan konsenz v odzivu kazenskega pravosodja na probleme nasilja proti soljudem, premoženjskega kriminala in organiziranega kriminala, vendar ne za probleme družbene izključenosti. Vidna je razlika v mnenju med obema paneloma prednosti konsenza med udeleženci EUCPN o tem odgovoru, medtem ko so udeleženci ESC prikazali veliko skepticizma o akademski kriminologiji o učinkovitosti odziva politike kazenskega pravosodja na zmanjšanje škode glede tega vprašanja. Opazni razliki med obema paneloma sta v uporabi odzivov kazenskega pravosodja na nasilje ali 'antisocialno vedenje' (ASB) in zlorabo alkohola in drog; udeleženci EUCPN so izrazili močno strinjanje, udeleženci ESC panela so izrazili negotovost. Vzorec presoje smo vzeli kot dokaz skupnih navodil, o katerih lahko organiziramo konstruktiven dialog med akademskimi kriminologi in oblikovalci politike v Evropi.

3.1.3.7. Sliki 5 in 6 prikazujeta vzorec presoje o primernosti odgovorov upravljanja tveganja na ta problem, in zlasti ukrepe za zmanjšanje situacijskih priložnosti za njihove komisije. Tukaj je med vzorcema obeh panelov zanimiva razlika, udeleženci ESC so izrazili večinoma visok konsenz mnenja v prid uporabi tega pristopa, zlasti v povezavi s premoženjskim kriminalom, manj entuziazma za ta pristop kot nasprotni panel je bilo pri panelu EUCPN, kjer je bil konsenz znova večinoma visok, vendar z višjim nivojem strinjanja (razen za nasilje/antisocialno vedenje, kjer je

bilo strinjanje v panelu ESC marginalno močnejše) o uporabnosti tega pristopa za vse probleme, vključno z vprašanji imigracije in socialne kohezije.

3.1.3.8. Slike 7 do 10 prikazujejo vzorec presoje o primernosti pristopa poravnalne pravice in socialne pravice na probleme, ki so bili prioriteta v Q2. Navdušenje udeležencev EUCPN za alternativne odzive kazenskega pravosodja je bilo podprto z močjo njihovega strinjanja z odzivi socialne pravičnosti (s fokusom na zmanjševanju socialnih neenakosti in zmanjševanju kriminala in nevarnosti) na vse probleme razen organiziranega kriminala in degradacije upravnih služb. To presojo so delili tudi udeleženci panela ESC, ki so izrazili močan konsenz z akademskimi kriminologi in oblikovalci politike o nerelevantnosti socialnih neenakosti za razumevanje in delovanje proti organiziranemu kriminalu. Opazna razlika v presoji med obema paneloma o vprašanju organiziranega kriminala je bila v pomembnosti odzivov poravnalne pravice, kjer so bili udeleženci panela ESC negotovi, medtem ko so bili udeleženci panela EUCPN močno za.

3.2. Odgovorni akteriji

3.2.1. Ugotovitve prvega kroga (Q1)

3.2.1.1 Po prvem krogu politike Delphi (Q1) so vprašani med tremi paneli zagovarjali dvojno odgovornost ali soodgovornost med lokalnimi organi oblasti/občinami in osrednjo vlado.

3.2.1.2 En odgovor panela ESC je predlagal, da se zdi poudarek na lokalni upravi in javni policiji primerna razdelitev dela, saj formalno odpravlja monopol policije nad varnostjo: ta dopolnilna lokalna strategija javne varnosti in dobrega počutja je kot nasprotje nadzoru kriminala, ki sta očitna v vzorčnih pristojnostih.

3.2.1.3 Za nekatere jurisdikcije naj bi vloga policije znotraj tega okvirja ostala ključna, saj nudi visoko stopnjo zaupanja in ima zaupen status kot osrednji organ za odzivanje na interne probleme.

3.2.1.4 Celo v teh jurisdikcijah zagovarjajo močno vlogo policije, hkrati naj ostanejo v upravljanju varnosti v urbanem okolju vključeni mnogi državni in nedržavni akterji in agencije, ki izhajajo iz različnih ‘sfer’ ki so v različnih ‘nivojih’.

3.2.1.5 Tako je prišlo do konsenza med paneli, da bi morala nedržavne formacije upravljati in urejati država, operater pa je lahko na lokalni ‘ravni’, lokalni organ oblasti znotraj državne ‘sfere’.

3.2.1.6 Večja podpora odgovornosti je prvotno na lokalnem ‘nivoju’ (občine, mesta), kjer so policija, župani in/ali drugi odgovorni agenti (vendar prvotno tisti znotraj državne ‘sfere’) neposredno zavezani tem območjem in meščanom, za katere skrbijo

3.2.2. Ugotovitve drugega kroga (Q2)

3.2.2.1 Razlikovanje med tistimi, ki ‘imajo’ in med tistimi, ki ‘naj bi imeli’ odgovornost se je razvilo v Q2, kjer so udeležence prosili, naj navedejo nivo strinjanja s trditvami o strateški in operativni odgovornosti. V panelu ESC je bil visok nivo konsenza v prid povezovanja odgovornosti za strateški management s posebnimi vrstami varnostnih problemov in s posebnim lokalnim kontekstom, kjer nastanejo. Konsenz je bil tudi v panelu o omejevanju upravljanja varnosti v urbanem okolju z lokalnimi problemi in problemi s specifičnim kontekstom.

3.2.2.2 Udeleženci panela ESC so določili visok konsenz v prid zagotavljanju odgovornosti strateškega managementa za izbrane uradnike z zagotavljanjem, da problemi v urbanem okolju ostanejo prioritetna skrb za lokalno prebivalstvo. Udeleženci pa so bili proti dodelitvi strateške odgovornosti nacionalnim oblikovalcem politike in proti standardiziranim pristopom upravljanja varnosti v vseh mestih in pokrajinah.

3.2.2.3 Vsi udeleženci ESC so podprli večagencijsko partnerstvo, ki naj bi bil najboljši način upravljanja varnosti v urbanem okolju, kjer naj bi si lokalni in nacionalni organi oblasti delili odgovornosti, vendar je bil konsenz o hierarhični organizaciji sprejemanja odločitev za poravnavo nesoglasij med organi oblasti s konkurenčnim mandatom za varnost v urbanem okolju.

3.2.2.4 80% panela ESC je menilo, da naj bi bile izvoljene lokalne oblasti odgovorne, tretjina je menila, da mora biti policija primarni organ upravljanja varnosti v urbanem okolju in 40% se je zdelo, da bi moral biti odgovoren izvoljeni župan. 80% panela se je strinjalo, da morajo biti upravljavci varnosti v urbanem okolju pooblaščeni za pogajanje in prisilo državnih in nedržavnih agencij za izpolnjevanje njihovih operativnih vodij, vendar ostaja negotovost o tem, katera agencija in kateri akterji naj ohranijo zadnjo odločitev in operativno neodvisnost.

3.2.2.5 V panelu EUCPN je bil visok konsenz v prid odgovornosti za strateško upravljanje tako izvoljenim uradnikom kot lokalnim civilnim uradnikom in visok nivo sprejemanja, da morajo biti akterji in agencije iz gospodarstva, NGO, prostovoljnih ‘sfer’ pomembno vključene v kreiranje strategij.

3.2.2.6 Glede operativne odgovornosti je visok konsenz v panelu EUCPN o akterjih, ki morajo imeti operativno odgovornost za upravljanje varnosti, namreč: lokalni organi oblasti in centralne oblasti

3.2.2.7 Panel EUCPN je predstavil, da če je operativna odgovornost s partnerstvom, pogodbami in sporazumi med nepristranskimi osebami, mora biti to formalno zavezujoče in transparentno, da s tem zagotovimo jasno razdeljena pooblastila odločanja.

3.2.2.8 Sporazum v panelu EUCPN je zahteval, da morajo določeni javni uslužbenci imeti pooblastila za upravljanje varnosti v urbanem okolju. 80% panela se je zmerno strinjalo, da naj bi upravljavci varnosti v urbanem okolju imeli formalno pooblastilo za pogajanja in prisilo tako državnih kot nedržavnih agencij za izpolnjevanje svojih operativnih vodij. Skladno s panelom EUCPN naj bi bil izvoljeni župan (ali druga enakovredna pozicija) odgovoren za operacionalizacijo upravljanja varnosti v urbanem okolju, vendar mora opraviti ustrezna izobraževanja, da je primeren za to vlogo.

3.2.2.9 V panelu EFUS je bil velik konsenz, da bi morala biti strateška odgovornost vezana na javne uslužbence, kjer je odgovornost lahko na različnih nivojih različnih državnih in nedržavnih akterjev. Medtem ko morajo imeti državni uslužbenci strateško odgovornost, morajo biti locirani na lokalnem, občinskem nivoju.

3.2.2.10 V panelu EFUS je bil tudi visok konsenz o tem, da mora biti policija primarni organ z operativno odgovornostjo in da morajo določeni javni uslužbenci imeti pooblastila za uresničitev upravljanja varnosti v urbanem okolju v praksi. Znotraj okvirja večagencijskega partnerstva so najbolj primerni pristopi za prakticiranje upravljanja varnosti v urbanem okolju, vendar kot smo omenili že zgoraj, če je operativna odgovornost s partnerstvom, pogodbami in sporazumi med nepristranskimi osebami, mora biti to formalno zavezujoče in transparentno.

3.2.2.11 Panel EFUS je prikazal tudi visok konsenz, da bi moral upravljati varnost v urbanem okolju na lokalnem nivoju tisti, ki imajo formalno pooblastilo za pogajanja in prisilo državnih in nedržavnih agencij, da sledijo svojemu vodstvu

3.2.3. Ugotovitve tretjega kroga Delphi (Q3)

3.2.3.1 Analiza Q3 Delphi s fokusom na panelih ESC in EUCPN zaradi izčrpnosti in slabe stopnje odgovorov v panelu EFUS.

3.2.3.2 Q3 je zahteval, da udeleženci določijo, kateri akterji in agencije morajo imeti strateško in operativno upravljanje za probleme iz Q2, vendar tudi za določanje možnosti in zaželenosti strateškega upravljanja na nivoju 'nad problemom'.

3.2.3.3 Glede strateškega upravljanja je bil visok konsenz strinjanja v panelu ESC, da bi morali politiki z volilnim mandatom imeti odgovornost za vseh devet problemov. Negotovost je obstajala, ali naj bi svetovalci z znanstvenim mandatom imeli strateško odgovornost, ni pa bilo dogovora ali negotovosti o določenih javnih uslužbencih.

3.2.3.4 V panelu EUCPN ni bilo najbolj jasno, saj so se udeleženci na veliko strinjali o visokem ali zmernem konsenzu, da bi morali politiki z volilnim mandatom, določeni javni uslužbenci in svetovalci z znanstvenim mandatom imeti odgovornost do strateškega upravljanja.

3.2.3.5 Na podlagi operativnega upravljanja v okvirih, v katerih bi morali policija, kazensko pravosodje in dobrobitne agencije deliti odgovornost, je bil dosežen visok konsenz o strinjanju znotraj panela ESC, da bi upravljavci varnosti v urbanem okolju morali imeti operativno odgovornost in biti zadnji organi, ki sprejemajo odločitve o nasilju proti osebam (vključno z domačim nasiljem), družbeni izključenosti in nezaposlenosti mladih, nasilju in antisocialnih vedenjih in imigraciji in se nagibajo k socialni koheziji (čeprav je bil zmeren konsenz v strinjanju, da naj bi dobrobitne agencije imele moč končnega odločanja za druge tri probleme).

3.2.3.6 Zmeren konsenz je bil v strinjanju v panelu ESC, da naj bi upravljavci varnosti v urbanem okolju imeli pooblastilo za končne odločitve za premoženjski kriminal (čeprav je imela tudi policija zmeren konsenz v strinjanju s tem), degradacijo upravnih služb in zaščito kritične infrastrukture in naraščanje populacije v urbanem okolju. Visok konsenz je bil v strinjanju, da bi morale dobrobitne agencije imeti pooblastilo odločanja za zlorabe alkohola in droge.

3.2.3.7 Vloga policije je bila za panel ESC negotova. Panel je pokazal zmeren konsenz v strinjanju, da bi policija morala imeti pooblastila za sprejemanje odločitev za kriminalne tolpe in organiziran kriminal, pa tudi za premoženjski kriminal, visok konsenz je bil v nestrinjanju, da bi policija morala imeti pooblastila za odločanje o socialnih vprašanjih, kot je npr. socialna izključenost in nezaposlenost med mladimi, imigracija in socialna kohezija. Zmeren konsenz je bil v nestrinjanju o vlogi policije v odnosih do nasilja in antisocialnega vedenja. Za druge ugotovljene probleme je bila vloga policije močno negotova.

3.2.3.8 V panelu EUCPN je bila jasna razlika v presoji operativnega upravljanja kar pa ni bilo moč zaslediti v panelu ESC, kjer je bil visok konsenz v strinjanju, da bi morala policija imeti odgovornost in pooblastilo za končne odločitve. Policija je imela največjo podporo v panelu EUCPN, kjer je obstajal visok konsenz, da bi policija morala imeti operativno odgovornost za nasilje do soljudi (vključno z domačim nasiljem), premoženjski kriminal, kriminalne tolpe in organiziran kriminal, zlorabo alkohola in drog, imigracijo in nagnjenost do socialne kohezije, naraščanje prebivalcev v urbanem okolju.

3.2.3.9 V panelu EUCPN je bilo manj strinjanja in več negotovosti o operativnih odgovornostih. Visok konsenz je bil samo pri strinjanju glede upravljavcev varnosti v urbanem okolju, ki imajo odgovornost za premoženjski kriminal, vendar je bil tudi tukaj nivo strinjanja nižji kot nivo strinjanja za policijo.

3.2.3.10 Znotraj panela EUCPN je bilo več negotovosti o odgovornostih dobrobitnih agencij.

3.2.3.11 Ko je bilo zastavljeno vprašanje, ali naj policija in agencije kazenskega pravosodja ali dobrobitne agencije imajo operativno samostojnost pri ugotavljanju problemov, je panel ESC pokazal negotovost pri večini problemov. Visok konsenz je bil dosežen, da naj bi policija in agencije kazenskega pravosodja imele operativno samostojnost za kriminalne tolpe in organiziran kriminal in zmeren konsenz, da naj bi imele samostojnost operativnega konsenza za premoženjski kriminal in nasilje do soljudi (vključno z domačim nasiljem). Torej, visok konsenz je bil pri nestrinjanju, da bi morali policija in agencije kazenskega pravosodja imeti operativno samostojnost za socialno izključenost in nezaposlenost med mladimi in imigracijo in nagnjenost v socialno kohezijo. Visok konsenz je bil v strinjanju, da bi morale dobrobitne agencije imeti operativno samostojnost za zlorabe alkohola in droge.

3.2.3.12 Nasprotno je panel EUCPN prikazal visok konsenz v strinjanju, da bi morali policija in kazensko pravosodje imeti operativno samostojnost za nasilje do soljudi (vključno z domačim nasiljem), naraščanje prebivalcev v urbanem okolju, premoženjski kriminal in kriminalne tolpe in organiziran kriminal. Visok konsenz z enakim nivojem strinjanja, da bi morali policija in dobrobitne agencije imeti operativno samostojnost za nasilje do soljudi (vključno z domačim nasiljem) in visok konsenz v strinjanju, da bi dobrobitne agencije morale imeti operativno samostojnost za neotesanot in antisocialno vedenje.

3.2.3.13 V povezavi s strateškim upravljanjem nad-problema je bil dosežen konsenz v strinjanju v panelu ESC, da je možno identificirati medsebojni odnos med problemi varnosti v urbanem okolju in načrtovanjem zmanjševanja teh problemov preko medija (letno) na dolgi (volitveni ciklus) rok in da bi moralo upravljanje varnosti v urbanem okolju imeti primarno odgovornost za identificiranje odnosa med problemi varnosti v urbanem okolju in načrtovanjem zmanjševanja teh problemov preko medija (letno) na dolgi (volitveni ciklus) rok. Panel je pokazal negotovosti o vlogi izvoljenih politikov pri nivoju strategije nadproblema kljub ogromni identifikaciji politikov z volilnim mandatom v vlogi ključnih akterjev za strateško upravljanje na nivoju posameznih problemov.

3.2.3.14 Panel EUCPN je pokazal visok konsenz v strinjanju, da je mogoče določiti vzajemni odnos med problemi v varnosti v urbanem okolju in načrtovanjem zmanjšanja teh problemov preko medija (letno) na dolgi (ciklus volitev) rok, da bi moral upravljavec varnosti v urbanem okolju imeti primarno odgovornost za identificiranje problemov vzajemnega odnosa med problemi varnosti v urbanem okolju in načrtovanjem zmanjšanja teh problemov preko medija (letno) na dolgi (ciklus volitev) rok, in da bi morali izvoljeni politiki in znanstveni svetovalci biti ključni akterji pri identificiranju vzajemnega odnosa problemov varnosti v urbanem okolju in načrtovanjem zmanjšanja teh problemov preko medija na dolgi rok.

3.3. Ustrezno strokovno znanje (ekspertiza)

3.3.1. Ugotovitve prvega kroga (Q1)

3.3.1.1. V Q1 so udeležence prosili, naj razpravljajo o strokovnem znanju in usposabljanjih, ki jih imajo odgovorni organi in o tem, katera znanja bi organi morali imeti, da bi lahko bili uspešni. Kot je

bilo natančneje opredeljeno v komentarjih na odgovore v Q1 v panelih ESC, EUCPN in EFUS (glej Dodatek Ena) je bila razlika med različnimi vrstami trenutnih in bodočih strokovnih znanj, namreč:

- Strokovno znanje skrbnikov in javnih funkcij ('administracija kot poklic')
- Strokovno znanje politikov in izvoljenih predstavnikov ('politiika kot poklic')
- Strokovno znanje znanstvenikov in raziskovalcev ('znanost kot poklic').

3.3.1.2. Nadaljnja ključna razlika je bila med strokovnim znanjem v strategiji (prioriteta problemov in pristopov, z določitvijo agende varnostne politike, določitvijo virov in koordinacijo različnih odgovornih organov oblasti, ki so organizirani v različnih vrstah in različnih sferah vodenja, glej 3.2., zgoraj) in med strokovnim znanjem v operacijah (frontna črta ukrepov kot so odkrivanje in pregon, poravnave med storilci in žrtvami in rehabilitacija storilcev).

3.3.1.3. Slika različnih narodov v Evropi se razlikuje v pogojih strokovnega znanja in trenutno zahtevanega usposabljanja organov oblasti, ki so potrebni za odziv na probleme upravljanja varnosti v urbanem okolju (ugotovitev, ki izhaja iz seznama razpoložljivih izobraževanj in usposabljanj za preprečevanje kriminala, glej Predmet 3.3.).

3.3.1.4. Na podlagi trenutnega strokovnega znanja, ki ga imajo upravljavci je panel EFUS ugotovil precejšnja odstopanja med regijami. Na eni strani sta dva udeleženca iz severne Evrope in eden iz osrednje Evrope poudarila širino in globino strokovnega znanja uslužbencev na področju upravljanja varnosti v urbanem okolju. Vsi drugi trije anketiranci iz južne Evrope so opomnili na trenutno pomanjkanje specialnih usposabljanj s področja upravljanja varnosti v urbanem okolju, razen osnovnega tradicionalnega policijskega usposabljanja. Drugi anketiranci so bili med tema dvema ekstremoma in so namignili, da je bil razvoj na podlagi razvoja strokovnega znanja uslužbencev v formalnem višjem izobraževanju in na usposabljanjih 'na delu' in delovnih izkušnjah. Med udeleženci panelov ESC in EUCPN je bil širok konsenz, da sta splošno omejeno strokovno znanje in usposabljanje v varnosti v urbanem okolju bila v evropskih državah v povezavi z javnimi uslužbenci in javno policijo, ki pogosto ostaja v specifičnih tradicionalnih panogah odkrivanja in pregona in nadzora kriminala. Omenjeni akterji so bili razvrščeni v nacionalni in občinski nivo.

3.3.1.5. Ključni problem, ki so ga identificirali anketiranci panelov, je bilo pomanjkanje baze dokazov, vključno z zanesljivimi administrativnimi podatki in primarnimi podatki (kot npr. lokalni pregled žrtev in študije lastnih poročil o kaznivem vedenju), kjer bi lahko upravljavci našli informacije o natančnem poznavanju problema in ocenjevalnega razumevanja, na čemer bi pristopi preprečevanja lahko delovali. Posledično se lahko oba, operativno in strateško upravljanje (če seveda obstajata) nagibata, da bi bila bolj na delovni sub-kulturi in na know-howu strokovnih sodelavcev namesto na pristopu samozavedanja ali inteligence.

3.3.1.6. Zaradi te analitične pomanjkljivosti, so udeleženci v treh panelih ugotovili potrebo po programu usposabljanja in izobraževanja v pristopih, ki temeljijo na dokazih. S tem v zvezi je bil sklic na Tilley Awards v na težavo usmerjeno zmanjševanje kriminala, ki so vsako leto sprejeti v Home Office of England and Wales v lokalno partnerstvo, ki se je razvil iz pristopov, ki temeljijo na dokazih. Številni anketiranci so se manj strinjali o primernosti vloge podiplomskega izobraževanja za spodbujanje tovrstnega administrativnega strokovnega znanja, zlasti so bili iz panelov EFUS in EUCPN, identificirali so pomembnosti kratkih tečajev za poklicni razvoj kot bolj primerno sredstvo. V panelu ESC so opazili pomembnost kombiniranja poklicnih usposabljanj s programi usposabljanj, ki vključujejo dolgoročno sodelovanje univerz in raziskav in nacionalne in lokalne uslužbence in strokovne agencije.

3.3.1.7. Močan konsenz mnenja med tremi paneli je poudaril pomanjkanje strokovnega znanja izvoljenih predstavnikov in med udeleženci panelov EFUS in EUCPN je potekala razprava o vrsti

izobraževanja ali usposabljanja, ki naj bi ga imeli politiki, vendar ne v njihovi usposobljenosti za izvajanje učinkovitih demokratičnih kontrol in pregledov varstvenih strategij. Anketiranci panela ESC o družbenih znanstvenikih so več, čeprav ne bistveno, razpravljali o strokovnem znanju politikov. Anketiranci so bili enotno kritični do populističnega, neintelektualnega vpliva izvoljenih politikov na preprečevanje kriminala, kar v delu organov oblasti za upravljanje varnosti v urbanem okolju ni dovoljeno niti s političnimi ali ideološkimi nagnjenji izvoljenih akterjev ali pa je to prepuščeno neodgovornim javnim administratorjem. Glede na to so nekateri udeleženci ugotovili, da je pomembna vloga administratorjev v komunikaciji znanstvenega strokovnega znanja izvoljenim predstavnikom.

3.3.1.8. Razprava o prispevku družbeno znanstvenega strokovnega znanja upravljanja varnosti v urbanem okolju je bila precej omejena v odgovorih panelov EFUS in EUCPN na Q1, tovrstno strokovno znanje naj bi bilo nekako marginalno za trenutno strateško in operativno delo javnih organov za varnost v urbanem okolju. Marginalni vpliv družbenih ved, ki so ga potrdili anketiranci panela ESC, je mogoče ne ravno presenetljivo namignil, da to ni bil slučaj in da so imele družbene vede pomemben prispevek k pristopu, ki temelji na dokazih, k problemih varnosti v urbanem okolju, vsi udeleženci panelov so podprli novo vlogo univerzitetnih preddiplomskih programov in zlasti programe na magistrskem nivoju s področij ‘varnost v urbanem okolju’, ‘preprečevanje kriminala’ in ‘varnost skupnosti’ in v manjšem obsegu ‘krizni management’, ‘mestna politika’ in ‘javno upravljanje’. Kakorkoli lahko v tem trenutku ugotovimo, da je le malo izobraževalnih programov, če sploh kaj, od univerzitetnih in primarno kriminoloških in več-disciplinarnih programov družboslovne znanosti, obveznih za kandidate za delo v varnosti v urbanem okolju. V evropskih državah na splošno ni veliko dokazov o splošnem, koordiniranem usposabljanju, čeprav je bil razvoj, povezan z magistrskim programom, ki temelji na Evropskem forumu za varnost v urbanem okolju (EFUS) citiran s strani več anketirancev kot potencialna začetna točka za evropski razvoj tovrstnih usposabljanj in izobraževanj.

3.3.2. Ugotovitve drugega kroga Delphi (Q2)

3.3.2.1. Če izhajamo iz logike drugega kroga Urbis politike Delphi, so anketiranci v treh panelih določali prioriteto vrstam strokovnega znanja, ki naj bi ga po njihovem mnenju morali imeti administratorji, politiki in družboslovci, ki bi jim pomagal pri odgovornosti in pri izvajanju dela z različnimi problemi in pristopi, ki so bili identificirani v Q1. Glede na to so anketiranci v Q2 pomagali razložiti nekaj nejasnosti o vrstah strokovnega znanja in treninga, ki so bile identificirane v prvem krogu.

3.3.2.2. Na podlagi administrativnega strokovnega znanja je bil visok nivo konsenza med udeleženci panela EUCPN o potrebah za naslednji širok spekter veščin in kvalifikacij:

- Posvečeno obvezno več-sektorsko usposabljanje na področju upravljanja varnosti v urbanem okolju (npr. razumevanje razmerja med policijo, zdravstvenim varstvom, izobraževanjem, bivališčem itd.) (100%)
- Reševanje problemov na osnovi dokazov in znanstvene ocene (100%)
- Poznavanje demokratičnih postopkov in narave poklicnih politik (100%)
- Poznavanje in zavedanje posledic posegov na področju politike, etike in človekovih pravic (100%)
- Kriminološka usposabljanja in izobraževanja na nivoju magistrskega študija (90%)
- Usposabljanja in izobraževanja upravljanja na nivoju magistrskega študija (90%)
- Znanstveno analitično znanje pri občinskih organih oblasti (90%)
- Usposabljanje v posvetu o skupnosti/soseski (zlasti v težko dostopnih skupinah) (90%)
- Sposobnost komuniciranja s strokovnjaki s področja družboslovja in politično odgovornimi za varnost v urbanem okolju (90%)
- Usposabljanja kriznega upravljanja na nivoju magistrskega študija (80%)
- Nacionalni sistem formalnega certifikata, ki v principu vsebuje znanje javnega prava (80%)
- Tradicionalno odkrivanje in pregon in reakcionarno policijsko znanje in veščine (80%)

Med udeleženci panela EFUS je bil velik konsenz, naj bi vsi, ki so v skladu z naslednjimi trditvami v povezavi s strokovnim znanjem in usposabljanjem, ki bi ga administratorji morali prejeti, da bi lahko uspešno izpolnjevali svoje odgovornosti v upravljanju varnosti v urbanem okolju:

- Usposabljanje iz kriminologije na nivoju magistrskega študija
- Usposabljanje iz kriznega managementa na nivoju magistrskega študija
- Usmerjeno obvezno več-sektorsko usposabljanje na področju upravljanja varnosti v urbanem okolju (npr. razumevanje razmerja med policijo, zdravstvenim varstvom, izobraževanjem, bivališčem itd.)
- Obvezno podiplomsko strokovno usposabljanje s priznanimi temeljnimi kompetencami
- Usposabljanje v posvetu o skupnosti/soseski (zlasti v težko dostopnih skupinah)
- Praktično managersko znanje in veščine o organizacijski kulturi in vedenju
- Sposobnost komuniciranja s strokovnjaki s področja družboslovja in politično odgovornimi za varnost v urbanem okolju.

Podobno je bila visoka stopnja konsenza v panelu ESC o vrstah strokovnega znanja, ki naj bi ga imeli administratorji, da bi lahko uspešno delali v upravljanju varnosti v urbanem okolju. Največje je bilo strinjanje o potrebi po obveznem več-sektorskem usposabljanju iz upravljanja varnosti v urbanem okolju, po sposobnosti komuniciranja med osebami s družboslovnim strokovnim znanjem in s politiki, ki so odgovorni za varnost v urbanem okolju, usposabljanju v svetovanju v skupnosti/soseski, poznavanju in zavedanju politike, človekovih pravic in posledic posegov na tem področju, managerskem znanju in veščinah s področja organizacisjke kulture in vedenja. Doseženo je tudi 100% strinjanje udeležencev panela, da bi morali administratorji imeti

usposabljanje o kriminologiji in reševanje problema na osnovi dokazov na nivoju magistrskega študija.

3.3.2.3. Q2 je pomagal udeležencem razjasniti poglede na različna strokovna znanja, ki bi jih morali imeti izvoljeni predstavniki. Odgovori panela EFUS so razkrili zelo visok konsenz (100%), da bi izvoljeni politiki morali imeti znanje s področja reševanja problemov na osnovi dokazov in znanstvene ocene, sposobnost zrcaljenja in poslušati poglede in občutke meščanov, znanje več-dimenzionalnega vprašanja o varnosti in upravljanje v občinskem in na državni ravni izvoljenim vodstvom. Zanimivo je, da so ugotovitve potrdile, kar je bilo v Q2.6b trenutno stanje znanja in usposobljenosti med izvoljenimi predstavniki. Konsenza pa ni bilo oz. bila je občutna negotovost o vlogi, ki naj bi jo v prihodnosti igrali obse strani politične ideologije in karizmatična oblast izvoljenih politikov s polovičnim nestrinjanjem ali negotovostjo o pomembnosti in prispevku tovrstnih veščin in znanja v upravljanju varnosti v urbanem okolju.
Podobno so odgovori panela EUCPN razkrili zelo visok konsenz (100%) strinjanja, da bi izvoljeni politiki morali imeti znanje o več-dimenzionalnosti vprašanj o varnosti v urbanem okolju in upravljanju varnosti. Zelo visok je bil konsenz, da bi izvoljeni politiki morali biti obveščeni ali pa bi morali imeti dostop do znanja o reševanju probema na osnovi dokazov in znanstvene ocene (90%). Visok konsenz je bil tudi o potrebi za usposabljanje političnega urada župana (80%). Ugotovitve so v ostrem kontrastu s tem, kar naj bi bilo trenutno stanje znanja in usposabljanja izvoljenih predstavnikov.
Konsenz mnenj je bil tudi med odgovori panela ESC, kjer je bilo ugotovljeno, da naj bi izvoljeni politiki imali znanje o več-dimenzionalnosti vprašanj varnosti v urbanem okolju in o njihovem upravljanju in da bi morali organizirati usposabljanje za izvoljene župane, zlasti tam, kjer imajo ustavno-zakonsko oblast vodenja upravljanja varnosti v urbanem okolju. 93% panela se je strinjalo, da bi morali izvoljeni politiki zrcaliti prioritete meščanov in bi morali imeti znanje o reševanju problema na osnovi dokazov in znanstveni oceni.
Seveda so se pojavili izzivi, kako posredovati med prioritetami volivcev in rezultati reševanja problemov na osnovi dokazov in znanstvene ocene, kjer sta to dve točki političnega konflikta. Klasični primer tega je vrednost policijske rutinske patrulje, ki so jo kritizirali kot neučinkovito v raziskavi, vendar ostaja priljubljena pri mnogih lokalnih volivcih.

3.3.2.4. Q2 je torej pomagal pojasniti pričakovanja, ki so jih imeli anketiranci na panelu EFUS o prispevku družboslovcev k upravljanju varnosti v urbanem okolju. Odgovori so pokazali 100% strinjanje z vsemi predlaganimi trditvami o želenem strokovnem znanju, ki naj bi ga imeli družboslovci za podporo upravljanja varnosti v urbanem okolju;

- Znanje in veščine v reševanju problema na osnovi dokazov.
- Znanje in veščine v pridobivanju in analiziranju podatkov o družbenih trendih
- Znanje in veščine pojasnjevanja tako vzrokov kot rešitev problema kriminala in nereda
- Znanje in veščine v razumevanju širših trendov v sodobni družbi in zlasti trendov razvoja urbanega okolja
- Inter-disciplinarni temelj v družboslovju
- Znanje in veščine v kriminološki znanosti in eksperimentalni metodi
- Znanje in veščine v razumevanju politike ustvarjanja procesov
- Kritično zavedanje omejitev trenutne politike in prakse
- Znanje in veščine kot svetovanje o praktični politiki in politiki sodelovanja tistim, ki vodijo varnost v urbanem okolju
- Znanje in veščine kot socialni inženiring progresivnih sprememb glede na to, kako se upravlja varnost v urbanem okolju
- Sposobnost za objektivno znanje o raziskavi na osnovi dokazov s podporo odgovorov organa oblasti

Ko primerjamo z odgovori o trenutnem strokovnem znanju te skupnosti, je bila manjša razlika na trenutnih in bodočih področjih zahtevanega strokovnega znanja, čeprav so naslednje trditve prejele visoko strinjanje:

- Kritično zavedanje omejitev trenutne politike in prakse
- Znanje in veščine v razumevanju politike ustvarjanja procesov
- Znanje in veščine v kriminološki znanosti in eksperimentalni metodi

Ugotovitve so pomembne in zrcalijo močno predanost vzročnim analizam in posegom, ki predstavljajo primeren prispevek raziskovalcev kritičnih družboslovcev, ki so dali prednost fokusu na normative družbene zgradbe 'kriminala' in 'nevarnosti'. Zato je pomemben močan konsenz o vrednosti, ki naj bi jo imela eksperimentalna kriminologija za upravljanje varnosti v urbanem okolju s 100% strinjanjem panela, če je tu tudi razprava s področja kriminologije o možnosti in želenosti eksperimenta. Ta pričakovanja je moč najti tudi v odgovorih panelov EUCPN in ESC.

3.3.3. Ugotovitve tretjega kroga Delphi (Q3)

3.3.3.1. Odgovori na Q2 so pokazali nekaj protislovij o standardizaciji programov izobraževanja in usposabljanja ali stopnji, do katere bi lahko programi bili prilagojeni specifičnemu kontekstu in če bi morali biti prikrojeni posebnim pogojem različnih evropskih državali različnim mestom in okoljem. Q3 je iskal mnenje panelov o tem in pri tem potrjeval prioriteto, ki so jo paneli določili za izobraževanje in usposabljanje v upravljanju varnosti v urbanem okolju.

3.3.3.2. Kot je bilo omenjeno zgoraj, bi izčrpnost udeležencev panela EFUS izključila vse pomembne razprave konsenza in nestrinjanja o teh vprašanjih iz tega panela v tretjem krogu. Odgovori na Q3 panelov ESC in EUCPN so povezti v slikah 15 in 16 (glej Dodatek Dve).

3.3.3.3. Oba panela sta se močno strinjala z možnostjo in želenostjo programa izobraževanja in usposabljanja, ki bi ga organizirali okrog splošnih problemov, odgovornosti in tipov strokovnega znanja. To je pomembna ugotovitev, ki podpira jedro problema in pristopa, ki je bil prioriteta v Q2 (glej 3.1., zgoraj) in predlaga, da je skupni konceptualni okvir za evropski dialog in izmenjavo znanja o varnosti v urbanem okolju.

3.3.3.4. Oba panela sta se torej močno strinjala, da je treba ta splošni program izobraževanja in usposabljanja uporabiti za prikrojitev upravljanje varnosti v urbanem okolju posebnim kontekstom različnih evropskih držav in v okviru tega v različnih mestih in krajih.

4. Povzetek in razprava

4.1. Skratka programi izobraževanja in usposabljanja so potrebni za širjenje abstraktnega znanja o skupnih problemih in pristopih, ki učečim nudi sposobnost prilagajanja abstraktnega znanja specifičnim kontekstom, kjer bodo uporabili to znanje. To lahko primerjamo z učnimi programi, ki poskušajo posplošiti znanje v veri, da je univerzalno uporabno.

4.2. Natančneje smo na osnovi WP3 ugotovili, da obstaja skupna vez za varnost v urbanem okolju (na primer problemi nasilja proti soljudem, premoženjski kriminal, organiziran kriminal, neotesanost, itd. in pristopi, ki dajejo prioriteto kazenskemu pravosodju, upravljanju tveganja, poravnavi in socialni pravičnosti) (glej 3.1., zgoraj) in da to omogoča evropski dialog in izmenjavo znanja. Razumevanje njihovega izražanja in njihovega notranjega odnosa z drugimi socialnimi problemi zahteva lokalno znanje in kontekstualni vpogled, ki lahko na primer upošteva posebne pogoje kriminala in nevarnosti v ruralni Irski ali Norveški v primerjavi z urbano Anglijo ali Nemčijo in še bolj forenzičnimi pogoji velikih metropol kot je London, Pariz ali Berlin v primerjavi s post-industrijskimi mesti Wallonie, severne Francije in dolin Welsa.

4.3. WP3 je ponudil osnovo za to vrsto razvoja izobraževalnega programa, ki bo sledil v WP5 in glede na ugotovitve iz WP4 o vrstah pričakovanj, ki jih imajo delodajalci upravljavcev varnosti v urbanem okolju o tej vlogi ali ‘profilu’.